

Ναυπάκτου Ιερόθεος: Μνήμη 40 ετών από την κοίμηση του αγίου Καλλινίκου, Μητροπολίτου Εδέσσης

[/ Γενικά Θέματα](#)

Τό διήμερο 7-8 Αύγουστου πού διανύουμε συμπληρώνονται σαράντα χρόνια (1984-2024) από τήν όσιακή κοίμηση ενός αγίου Μητροπολίτου, τοῦ αγίου Καλλινίκου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας. Ἐκοιμήθη ἀργά τό βράδυ τῆς 7ης Αύγουστου πρὸς τήν 8η Αύγουστου καί ἡ ἀγιοκατάταξή του ἔγινε ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο τό 2020.

Πρὶν τήν ἀγιοκατάταξή του, ἐτιμᾶτο ὡς ἅγιος ἀπό πολλούς ἀνθρώπους. Μάλιστα, τρεῖς Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, φέρουν τό ὄνομά του. Εἶναι οἱ Μητροπολίτες Ἄρτης Καλλίνικος, Παροναξίας Καλλίνικος, Καστορίας Καλλίνικος, καί πολλοί ἄλλοι πού τόν γνώριζαν τόν ἐπικαλοῦνταν ὡς ἅγιο καί ἔβλεπαν θαύματα.

Σήμερα καί αὔριο θά ἐορτάσουν τήν μνήμη του σέ πολλά μέρη τῆς Ἑλλάδος καί

έκτός αυτής, διότι έχουν προσωπικές αναμνήσεις, σέ πολλούς Ναούς υπάρχουν τοιχογραφίες και φορητές εικόνες και έχουν αποτμήματα ιερών λειψάνων του και πολλοί διηγούνται θαυματουργικές επεμβάσεις του μέ τήν ένέργεια τοῦ Θεοῦ, διότι «θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

Ὁ ἅγιος Καλλίνικος ἦταν ἕνας σπάνιος ἱεράρχης, ὅπως τόν γνωρίσαμε προσωπικά και βεβαιώνουμε γι' αὐτό. Συνεδύαζε ἀγιότητα βίου μέ κοινωνική ζωή, μεγάλη ἀγάπη στόν Θεό μέ προσφορά στους ἀνθρώπους, ἡσυχασμό μέ ἱεραποστολή, θεολογική ὁμολογία μέ μαρτυρικό φρόνημα, πατερική ζωή μέ σύγχρονο τρόπο, ἀγιότητα βίου μέ διοικητικά χαρίσματα, ἔκτακτη ἰδιοφυΐα μέ ἀγαθή καρδιά, ταπείνωση μέ ἀγωνιστικότητα και πολλά ἄλλα.

Στήν ζωή μου γνώρισα πολλούς χαρισματούχους ἱεράρχες, ἀλλά ὁ ἅγιος Καλλίνικος ἦταν, ὄντως, ἕνα σπάνιος ἱεράρχης στίς ἡμέρες μας και αὐτό τό ὁμολογῶ μετά λόγου γνώσεως.

Ὁ ἅγιος Καλλίνικος ἦταν ἅγιος ἀπό τά μικρά του χρόνια. Ὅσοι τόν γνώριζαν ἀπό μαθητή, φοιτητή, λαϊκό ἱεροκήρυκα, στρατιώτη, ἱερέα, Πρωτοσύγκελλο και Ἐπίσκοπο, ὁμολογοῦσαν ὅτι εἶχε ἐπάνω του τά ἀποτυπώματα τῆς ἀγιότητος. Εἶχε καθαρότητα βίου, ἀποστολικό ζῆλο, προφητικό κήρυγμα, πατερικό φρόνημα, ἡσυχαστική ζωή, και μαρτυρικό ἦθος. Συγχρόνως εἶχε και πολλά χαρίσματα διανοητικά, διοικητικά, ποιμαντικά. Δέν ἦταν συνηθισμένος Κληρικός.

Ἄκουσα μερικούς Κληρικούς και μοναχοῦς νά λένε μέ ἀπορία: «Τί εἶχε αὐτός ὁ Ἐπίσκοπος πού τό ὄνομά του εἰσηλθε στό ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας;». Εἶχε αὐτό πού δέν ἐκτιμοῦν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας, δηλαδή τό γνήσιο προφητικό, ἀποστολικό, πατερικό, ἡσυχαστικό, μαρτυρικό φρόνημα. Ἦταν κατά πνεῦμα συγγενής μέ τούς νέους ἁγίους, ὅπως τόν ἅγιο Παΐσιο, τόν ἅγιο Πορφύριο, τόν ἅγιο Ἐφραίμ τόν Κατουνακιώτη, ἀλλά ταυτόχρονα εἶχε και τό χάρισμα τῆς Ἀρχιερωσύνης και ὁμοίαζε μέ τόν ἅγιο Νικόλαο κ.ἄ.

Παρατηρῶ ὅτι σήμερα ἔχουν ἀλλοιωθῆ και διαφοροποιηθῆ τά κριτήρια τῆς ἀγιότητος, και ἐφ' ὅσον δέν υπάρχουν αὐτές οἱ προϋποθέσεις δέν μποροῦν οἱ ἄνθρωποι, ἀκόμη και καλοί Κληρικοί και μοναχοί νά ἀναγνωρίσουν τούς ὄντως ἁγίους.

Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Καλλινίκου (8 Αὐγούστου) στήν ἐπέτειο τῶν 40 ἐτῶν ἀπό τήν ὄσιακή κοίμησή του στήν ὁποία ἤμουν αὐτόπτης μάρτυρας, μοῦ δίνει τήν εὐκαιρία νά δημοσιεύσω μιὰ ὁμιλία γι' αὐτόν πού πραγματοποίησα στόν Βόλο πρὶν λίγους μῆνες, ὕστερα ἀπό πρόσκληση τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καί τοῦ Ἀρχιμ. π. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου.

Ἡ ὁμιλία αὐτή διαρθρώνεται σέ ὀκτώ ἐνότητες, ἥτοι ἡ ἁγία ἰσορροπία, ὁ καταναυκτικός λειτουργός, ὁ γλυκύς καί γλαφυρός Ἱεροκήρυξ, ὁ ἡσυχαστής ποιμένας, ἡ διοικητική διάνοια, ὁ γελαστός Δεσπότης, ἡ ζωντανή ἀγιογραφία, ὁ φιλόπρονος ἄνθρωπος καί «σημειοφόρος», πού καταγράφουν μέ συντομία καί ἀνάγλυφα τόν ἅγιο βίο του καί τήν ἔνδοξη πολιτεία του.

Εἶθε νά ἔχουμε τίς πρεσβεῖες του.

[Διαβάστε τὸ ἄρθρο](#)